

Chị c ã ng nhĩ u đĩ c gĩ sĩ không thĩ tin đĩ c câu chuyĩn tình do tác gĩ Trĩm Cà Mau vĩ t là có thĩ t trong cĩi đĩi này. Đĩ gĩ! Mĩ t Vĩ t Kĩ u có tuĩ i, vĩ Vĩ t Nam cĩĩ i mĩ t cô gĩi cũĩg có tuĩ i, lĩ i không nhan sĩ c, mĩ o, khô đĩt và mù lòa mà ngày xĩ a, khi mĩ tuĩ i mĩĩ i lĩm, ông đĩ đĩ nh cĩĩ i làm vĩ vĩ gĩ p cú sĩt ái tình, nhĩ ng bĩ gia đĩnh ngĩn cĩn. Còn bĩy gĩ, ông tĩ hĩ i: “Lĩ thĩ t, nĩm mĩĩ i lĩm tuĩ i, muĩ n lĩ y vĩ bĩ ngĩn cĩn đĩ đĩnh. Bĩy gĩ sáu mĩĩ i sáu tuĩ i, muĩ n lĩ y vĩ, cũĩg bĩ ngĩn cĩn đĩ đĩi. Thĩ thì chĩ đĩn khi xuĩ ng lĩ mĩ i hĩ t trĩ c trĩ sao?”

Ngĩĩ i gĩĩ i thĩ u cũĩg không tin Bĩ n .

Nhĩ ng mĩ i đĩ c gĩ hĩy đĩ c đĩ thĩĩ ng thĩ c vĩn chĩĩ ng bĩnh dĩn trong ngĩn ngĩ dĩ đĩ m cĩ a Trĩm Cà Mau, và đĩ hĩ u thĩm mĩ t sĩ thĩ ngĩ cĩ a Quĩ ng Trĩ, mĩ n đĩ t cĩ a đĩ a đĩ u gĩĩ i tuyĩ n VNCH ngày xĩ a.

Cĩi tin mĩ Ty sĩ p lĩ y chĩ ng Vĩ t Kĩ u, truyĩ n mĩĩ ng loan đĩ nhanh nhĩ gió, làm chĩ n đĩ ng cĩ mĩ y lĩng trong huyĩ n Trĩ u Phong. Không ai tin là chuyĩn thĩ t, ngĩĩ i ta công khai xĩn xao bàn tán. Nhĩ ng cĩi tin nĩ y đĩ làm nĩ c lĩng và lĩn tĩn thĩ n đĩm đĩn bà goĩ, và cĩc cô gĩi muĩ n chĩ ng trong cĩ tĩ nh. Mĩ Ty đĩ già khĩ đĩ, trĩn sáu mĩĩ i tuĩ i rĩ i, xĩ u xĩ mĩ o, khô đĩt vĩ đĩi ỉn nhĩ u nĩm, chĩ còn da bĩ c xĩĩ ng, rĩng cĩi còn cĩi mĩ t, lĩ i mù lòa, đĩ dĩy, nghĩo rĩ t mĩng tĩ i, có thĩ đĩ ỉn xĩn. Thĩ mà có Vĩ t Kĩ u mĩ vĩ xĩn cĩĩ i. Câu chuyĩn gĩ n nhĩ hoang đĩĩ ng, ngĩĩ i tĩ nh tĩi khó lĩng tin đĩĩ c. Ngĩĩ i ta bàn tán:

“Chĩ c có ỉm mĩ u thĩm đĩ c chĩ đĩy, chĩ cĩĩ i mĩ Ty vĩ mà làm gĩ? Đĩm bán cho nhĩ thĩ, chúng cũĩg rĩĩ t đĩnh đĩn bĩ đĩ u. Mĩ đĩ mù lòa yĩ u đĩuĩ, cũĩg không đĩ sĩ c làm nô lĩ hĩ u hĩ cho ai đĩĩ c. Đĩ ng nĩi chuyĩn tĩn đĩ c, gĩi đĩn thĩ, chĩ c cũĩg đĩ mĩ c meo, hĩo quĩ t đĩ rĩ i. Mĩ chĩ còn xĩĩ ng vĩ i da, chĩ có đĩm mà nĩ u cao, gĩ “cao hĩ cĩ t” may ra còn có lĩ.”

Đĩm đĩn ông bàn thĩm:

“Con gĩi trĩ đĩ p hĩ -hĩ thĩ u chĩ mà đĩ cĩĩ i mĩ gĩi. Cĩĩ i vĩ đĩm đĩ t lĩn bàn thĩ mà lĩ y chĩ c? Hay là thĩ ng cha Vĩ t Kĩ u đĩ đĩu bĩ nh đĩn, làm chuyĩn trĩi đĩi, chĩ i bĩ o lĩ y tĩĩ ng? Nghe không hĩ p lĩ chĩt nĩi.”

Ông thầy pháp thò ng hay gõ i h n ng i ch t v nói chuy n th gian cũng bóp đ u, bóp trán, h a s kêu h n b m m Tý v h i cho ra l . Ông nói th m v i bà con:

“Không ch ng th ng cha Vi t Ki u là phù th y, c i m Ty v đ gi t ch t mà luy n “thiên linh cái”, vì m Ty dù sao cũng còn “đ ng trnh”, ch a bi t đ n h i trai.”

M y m đàn bà y u bóng vía rùn vai, lè i s hãi, và h tin ông thầy pháp nói có lý.

Chính quy n đ a ph ng cũng h p chi b đ ng c ng s n nhi u l n, đ th o lu n và tìm hi u lý do t i sao gã Vi t Ki u kia c i m Ty. Có âm m u gián đ p c a đ qu c M gài vào, dò xét tình hình “ta” không? Bí th xã báo cáo lên qu n. Bí th qu n nói:

“Không ph i âm m u gián đ p, vì c T ng Th ng M C -Lin-T n còn đi ph t ph ăn ph gi a ch i Vi t Nam mình n a kia mà. Nh ng cũng ph i đ cao c nh giác, đ không có chuy n gì đáng ti c x y ra cho xã, huy n nhà.”

Ngh quy t chung c a chính quy n xã là gây khó khăn t i đa cho tên Vi t Ki u kia chán n n, mà b ý đ nh bí m t l lũng kia đi. H tin r ng, n m quy n trong tay, thì th a s c ngăn c n đ c cu c tình duyên tréo ngoe n y.

Ph n m Ty, nghe bàn vào, tán ra, ng i n y nói m t câu, k khác bàn vài câu, cũng đâm ra hoang mang, và s . Nghi ng đ n cái t m lòng c a ông Thu, ng i Vi t Ki u mu n c i m làm v . Nh ng l i bàn tán kia, đ u có lý, không ph i đ ng đ ng lên.

H n năm m i năm tr c, khi ông Thu m i m i lăm tu i, g p bà Ty, thì b “cú sét ái tình” đánh cho ngã g c. C gan v nhà xin c i v , b b ông đánh cho m t tr n đòn qu n đít, nên tình yêu cũng t t ngúm t đó. R i m y m i năm th i cu c n i trôi, chi n tranh, tù đầy, đi M , ch y theo c m áo, ông Thu không có thì gi , không còn kiên nh n, h ng thú, đ theo đ u i b t c m t bóng h ng nào.

Cho đến khi ông đã hủu trí, vợ thăm quê ngoại, biết bà Ty cũng phòng không chi c bóng, mù lòa, đói khát. Hai người gặp nhau. Ông nhớ lại c h n năm xưa: “kịp sau đến bù sum họp”, nên mua c i bà Ty đem về M . Nhớ u người bà con n i ngoại đ u can gián ông. H b o r ng, n u l y v , thì nên k m m t ng i có trình đ , tr , đ p, kh e m nh, đ c còn chăm sóc, n ng t a khi đau y u trong trong tu i già. L y m Ty v , không nh v đ c gì, còn ph i lo ng c l i cho m . Thêm kh thân già. V l i, trình đ k n th c quá cách bi t, r t khó s ng chung, khó hoà h p, khó thông c m. Ch gây b c mình và làm kh nhau. H khuyên ông cho m Ty m t s t n l n đ sinh s ng, r i thôi, không t i chi mà đeo bồng cái gánh n th t đó.

Gia đình, b n bè gián tiếp s p đ t, làm nh tình c , đ a đ n cho ông g p nhi u cô, nhi u bà. Có tr đ p, có x n x n, c ch a ch ng và c goá ph . Các bà, các cô n y, nhìn ông hau háu, tha thi t, v i ánh m t hy v ng, kh n c u. Ông th y nh n tâm và t i nghi p h . Có ng i còn nh , ch đáng hàng con, cháu ông thôi. Ông nói r ng, t t c b n h đ u đáng th ng, ch vì c m áo, mà ph i tha thi t v i m t k già nua nh ông. Nh ng m Ty là k đáng th ng nh t, đáng đ c đ n bù nh t. Quan tr ng h n h t là m i tình h n n a th k tr c, có phôi pha ph n nào th t, nh ng v n còn âm trong tim. C u Út c a ông Thu nói:

“Yêu là cái kh gì? B n con nít ngu, m i bày đ t yêu đ ng. Mình già r i, khôn quá, h t ngu r i. L y v , l y ch ng là ph i suy xét h n thi t, tr ng đen, cân l ng. Còn tr , b ng b t, ngu nên i đ i, không nghĩ đ n h u qu v sau. B i v y, cháu ph i suy nghĩ th t k tr c khi l y m Ty.”

Ông Thu nói v i c u út:

“L th t, năm m i lăm tu i, mua n l y v b ngấn c n đã đành. Bây gi sáu m i sáu tu i, mua n l y v , cũng b ngấn c n đ d i. Th thì ch đ n khi xu ng l m i h t tr c tr sao?”

Xóm gi ng và h hàng c a nhao nhao xúi d c m Ty thách c i th t cho cao. Đòi cho đ c hai trăm ph n quà. M i ph n có m t h p trà, m t h p bánh, sáu qu cau, m t li n tr u. Đòi thêm hai cái ki ng vàng, c p xuy n vàng, m t đôi bông tai.

Ph i đãi ăn năm ch c ng i. M Ty nghe mà lo l ng b o:

“Mình thách cậu đi cao quá, làm ng cậu ta không lo ngại, rồi bắt đi thì ư ng. Mà mình thì đã tra (già) làm rồi. Cậu đi tui ch a đeo kiề ng, đeo xuy n, ch có đeo vô, cũng c n ch t, mà tr n (x u h ) n a.”

M t bà n t l n:

“Tra thì tra, ch ch ng l cho không, cóc đòi chi c ? Đ ng t làm mình m t giá. H n không c i thì thôi.”

Nghe nói vậy, m Ty gi t mình tái m t, ng i th ng i ra. M t bà khác ti p l i:

“Nì, m đ ng lo, Vi t Ki u giàu l m. Ng i nào cũng lái xe h i, nhà l u. Mình không đòi là d i. Mà cũng ph i đ l “tam sên” m i đ c. Ba l , d m m t, đám h i, đám c i đảng hoàng, ch không ph i đem xe v b t cóc ch y đi. Làng n c không ch u cho m ch u thi t thời mô. M mà không đòi, thì chúng tôi cũng đ ng ra, đ i đi n nhà gái mà đòi”

M Ty h t ho ng nói nhỏ nh :

“Thôi thôi, m y m , m y thím i. M n rình rang chi thêm x u m t. M y ch c năm nì, có đám c i mô trong làng mà đ ba l ? Tui nghèo kh , ch có ph i càn vàng lá ng c chi mô.”

“Đám c i trong làng mình, không đ ba l là vì bên r nghèo. Ph i “gi n đ n” l i, ch không thì trai, gái, không v , không ch ng c làng sao? Mình nh m s c ng i ta có, m i đòi. M lo chi?”

Th y bà con áp l c quá, m Ty ôm m t khóc. Ng i ta b i thêm:

“Mà mà d*ị*, thì có c*ả* làng khôn. Đòi là đòi cho m*ình*, ch*úng* có đòi cho chúng tui mô. Sính l*à* mà đòi đ*ể* c*ả*, thì m*ình* cũng c*ả* t*ên* đi, sau n*h*y làm c*ả* a, phòng khi n*h*y khi kia, ch*úng* chúng tui có l*à* i chi?”

M*à* Ty đem nh*à* ng*ười* l*à* i thách c*ả* i c*ả* a bà con nói l*à* i cho ông Thu nghe. Nh*à* ng*ười* m*ình* không quên thêm m*ột* câu r*ằng*, n*h*u ông không có, và không ch*úng* u thì thôi, m*ình* không đòi h*à* i chi c*ả* .

Ông Thu c*ả* i và nói, đó là “chuy*ên* nh*à*”. Vòng, xuy*ên*, hoa tai, n*h*u m*ình* mu*ốn*, thì ông s*ẽ* mua cho m*ình* . Nh*à* ng*ười* hai trăm ph*ần* n c*ả* i cau tr*ẻ* u, trà bánh, thì không, phí ph*ần* m vô ích. M*à* Ty nghe mà m*ình* ng, sung s*ang* ng và nói:

“Thôi, thôi, đ*ể* ng vòng xuy*ên* chi c*ả* . X*ả* a nay không đeo, bi ch*úng* đeo vô, ng*ười* a ngáy không ch*úng* u đ*ể* c*ả* mô. Đeo vô, tr*ẻ* n l*à* m. ”

Khi g*ặp* l*à* i m*à* Ty trong hoàn c*ảnh* mù loà, đói rách l*à* nh l*à* o, ông Thu mu*ốn* đem m*ình* v*ề* Sài Gòn *ở* t*ên* m. Thuê nhà, thuê ng*ười* i chăm nom m*ình* trong th*ời* gian ch*úng* đ*ể* i. Khi đ*ể* y đ*ể* th*ời* t*ên* c, và đ*ể* c*ả* s*ẽ* di trú M*à* ch*úng* p thu*ận*, ông s*ẽ* đ*ể* a m*ình* v*ề* California. Nh*à* ng*ười* vì bà con, làng n*h* c xúi d*ể* c, m*à* Ty nh*à* t đ*ể* nh không ch*úng* u ra kh*ỏi* i làng, khi ch*úng* a có đám c*ả* i, ch*úng* a có hôn thú, và ch*úng* a có gi*ống* y máy bay đi M*à* . M*à* khóc và nói:

“Bà con d*ể* n tui đ*ể* ng có đi mô c*ả* . Đi ra kh*ỏi* i làng, vô t*ên* n Sài Gòn xa xôi, l*à* anh đ*ể* i ý, b*ên* tui b*ên* v*ề* n*h* i xa l*à* , m*à* n*h* rằng mà tui có t*ên* n, có ph*ần* ng t*ên* n v*ề* l*à* i làng. Mà v*ề* l*à* i cũng không đ*ể* c*ả* mô. Thiên h*à* c*ả* i cho thú i đ*ể* u. Tra ch*úng* ng n*h* tu*ận* i r*ẻ* i mà còn b*ên* làng đi theo trai, b*ên* ph*ần* tình, mang xác v*ề* . X*ả* u h*à* l*à* m.”

Ông Thu ôm đ*ể* u th*ời* dài. B*ên* t m*à* Ty đã b*ên* xóm gi*ống* ng bàn ra, tán vào, khuyên b*ên* o n*h* y n*h* . Không h*à* n nh*à* ng l*à* i khuyên đó hoàn toàn vô lý. Ông nh*à* nh*à* nói v*ề* i m*à* Ty:

“Vi*ệc* c gì ph*ần* i s*ang* thêm trong cái chò i tranh d*ể* t nát n*h* y n*h* a. Thi*ệu* u th*ời* n ph*ần* ng t*ên* n, *ở* m th*ời* p, m*à* a lu*ôn* n n*h* ng chi*ều* u. Kh*ỏi* đã nhi*ều* u r*ẻ* i, không t*ên* i gì kh*ỏi* thêm.”

M Ty nói r t t nhiên:

“M y ch c năm s ng n i đây, cũng đã quen r i, tui không th y kh n a. Đói thì có, rách thì có. N u đ c m ăn hàng ngày là quá quý r i. Tui không dám m c chi h n.”

“N u Ty nh t đ nh không ra kh i làng, thì ki m nhà nào r ng rãi, khang trang, tui thuê cho mà ”

“Nhà ai n y . Không ai d ch cho thuê mô. Nhà ni, có ch t mô mà s . N u nhà ni mà ch t, thì ch t t lâu r i. C cho tui nhà ni, đ ng b t tui đi n i khác. T i nghi p.”

Ông Thu ch u thua, không mu n ép m Ty đ n đi n i khác, phi n lòng m . Ông nh ng i bà con bên ngo i thuê th tu b i căn chòi, l p l i mái, che phen, làm c a l i ngăn mu i, câu đi n, b t cho m t chi c qu t máy. M Ty nói:

“S a phen, l p nhà thì đ c. Câu đi n chi cho phí. Tui mù loà, ngày nh đêm, c n chi đèn đóm. B t qu t máy m n chi, l nó r t xu ng, b đ u. Khi mô nóng, ra ng i bên hè, l y mo cau mà qu t cũng đ mát r i.”

Ông Thu thuê m t đ a cháu h c a m Ty, đ n chung đ chăm sóc, đi ch , n u n ng cho m . M i ngày m đ c ăn c m không đ n khoai s n, có cá kho, th t lu c. M Ty sung s ng h n h . M nói v i đ a cháu;

“Ăn sang phung phí nh ri, ngày mô cũng th t, cá, thì có núi c a cũng s p. Thôi, đ ng hoang phí n a. C c m tr ng v i m m nê, m m ru c, rau lu c là đ , sung s ng l m r i.”

Đ á cháu c i nói:

“Đến ng Thu đã đưa tiến cho chú Hai, đến phát tiến cho cháu. Ông lo. Ông mà ăn ngon, thì cháu cũng đến ăn ngon theo. Còn đi, chờ khi mô cháu đến ăn no, sung sướng, như bây giờ. Cháu hỏi thì, Ông đi ng giữ cháu nghe. Ông biết “bùa” chi, mà đến ng Thu Viết kiêu mê Ông rồi? Đến y cho cháu vui. Cháu thà ng thà ng Bông, mà hèn cỡ là tí đi, như không biết chi hết.”

“Mười mi. Bùa chú chi mô. Nghe i ta bên M, tau đây, mù loà, có bùa cũng không biết. Mến ăn ngày tháng, hèn lành, rồi thà ng nên đem đến ng Thu mi về đây cho tau.”

M Vàng ng i trong xóm, rồi đây thà ng hay cho m Ty khoai s, ghé nhà ng i nói chuyện, rồi khi ra về nói:

“Mai m t o qua M, làm ra tiến, đến quên tui. Như g i về cho nhieu nhieu, để tui xây gạch, lập ngôi căn nhà nghe.”

Chú Tr ng đến dò tha thì:

“Tui biết chờ tí nữa, qua M th nào cũng g i tiến về cho tui mua cặp trâu, đi cày thuê. Còn đi tui, m c có đến con trâu, chờ không giúp, thì không khi mô có. Đến vì giàu sang sung sướng mà quên bà con nghèo.”

M Ty hoang mang lắm, như ng c nói thà ng ý nghĩ trong lòng m:

“S không có, chờ có thì phải nghĩ đến bà con, phải chia x c m áo cho nhau ch. Như bà con đã chia khoai s cho tui sung m y ch c năm n. Còn đến có lo. Tui mà có c a thì chia hết. Nghe bà con nói chuyện, tui nghĩ là Tây, M nó ngu lắm, đến tiến, đến c a ngoài đến ng, cho mình qua đó mà hết, như hết cặp trâu ngoài ruộng”

M Viên, nhà ở xóm trên, có đưa con gái ba m i lắm tuổi bỏ ly d. Cô n y về về cha m. M Viên đến năn m Tý, đến nghe thà ng thà ng:

“Chị tra (già) rồi, đi Tây, đi M làm chi, bên đó lạ nhạ m, chị u không nể mô. Mà đã tra dể ri (già nhạ thạ nạ y), còn đi lỵ dôn (chạ ng), thiên hạ, làng nạ c, con nít, chúng nó cạ i cho thú t (thạ i dể u). Trạ n lạ m (xạ u hạ). Thôi thì chị nhạ ng ông Viạ t Kiạ u đó cho con Thạ i nhà tui, hạ n còn trạ, chị u dể c lạ nh, có thạ giúp ông Viạ t Kiạ u nhiạ u chuyạ n, dể cho ông vài ba dể a con. Phạ n chị, thì đây đã quen, đi mô cho mạ t.”

Mạ Tý nghe mà rạ ng rung nạ c mạ t, vì xạ a nay đã quen bạ thiên hạ chèn ép mà không dám kêu ca. Mạ nói nho nhạ, sạ mạ t lòng mạ Viạ n:

“Chuyạ n đó, thì tùy ông Viạ t Kiạ u, nạ u tui chị u nhạ ng, liạ u ông nạ có chị u hay không?”

Mạ Viạ n giạ c:

“Rạng mà không chị u. Con Thạ i còn trạ, còn dể p, khạ e mạ nh, chị có ạ m o bạ nh hoạ n nhạ, nhạ ai đó mô. Thì chị cạ nói cho dể n khi ông nạ chị u. Không nói thì mạ n rằng ngạ i ta biạ t. “

“Tui không dám nói mô.”

“Tạ i rằng mà không dám nói ? Có chị t chóc chi mô?”

Mạ Tý khóc rạ m rạ t:

“Chạ t tui cũng không dám nói. Chị có gan thì nói thạ ng vạ i ông Thu đi. Nói dể c thì tui chị u nhạ ng”

Nói dể n đó, mạ Ty tạ i thân quá, khóc oà lên. Tạ ng nhạ đã mạ t ông Thu rạ i. Để a cháu sẵn sóc

m Ty, nghe mà giận quá, xen vô, nói lộn tiêng:

“Cái m Vi n ni vô doang (vô duyên) ch a t . Ng i ta ng dau (yêu nhau) c m y ch c năm ni, đêm ngày th ng đ (nh ). Ch Th i con c a m , m p thù lù, b ch ng ch , b li đ , ch có quý báu chi. Có tình nghĩa chi mà nh y vô đòi dành ăn. bên đó, đ m Tây, đ m M đ p nh tiên, nh thánh, tr ng nh tr ng gà bóc, ông còn ch a ch u n a, hu ng chi con c a m , th m vô mô.”

M Vi n giận đ nghi n răng gào lên:

“Nì, cái con qu cái, tau b (v ) cho vắng răng ra bi ch . Vi c chi mà mi xía vô chuy n ng i ta? Mi bi t chi mà nói. Cầm cái m m i.”

Đ a cháu tr treo:

“Nói ngang x ng đ r a (nh v y), qu s nghe cũng không l t tai. T c đ n ngh n h ng.”

Có nhi u ng i n a, đ n b t m Ty h a h n đ đi u. Ông ch t ch xã cũng nói v i m Ty, yêu c u ông Thu giúp đ , ng h m t món ti n, đ đ xây l i l i tr s u ban hành chánh xã cho khang trang h n. M Ty đ o đ t nh ng l i yêu c u c a bà con đ n ông Thu. Ông c i hi n:

“T i nghi p bà con quá. Ch c qua M , tui v i m ph i t ch c m t băng c p, đi ăn c p ngân hàng, đem ti n v giúp bà con mình.”

M Ty không hi u l i nói đùa c a ông Thu, h t ho ng nói:

“Đi ăn c p? Tui không làm đ c mô. Tui mù lòà, m n răng mà ch y tr n cho k p. E cũng ò từ r c x ng. R a thì lâu ni, bên M , eng làm vi c chi?”

“Đi cà”- Ý ông Thu muốn nói đi làm cồng nhồng nhồng đi cà vầy, nhồng nhồng Ty không hiểu, hỏi:

“Ruồng có đi u (nhieu) không? Đồng cồng y sào? Qua bên đó, tui cũng giúp xay lúa, giã gạo đồng c”

“Bây ch thì v h u r i, ngh đi cà.”

“ R a thì l y chi mà ăn ?”

“Ti n đ đeng” (đ dành) – Ông Thu nói tiếng Qu ng Tr cho m Ty d hi u.

M Thu xu ng gi ng, nói nh nh s ng i khác nghe đ c:

“Đ đeng đi u (nhieu) không? Đ c năm l ng không?

“Đ c”

“R a thì giàu quá! Chôn cho k . Coi ch ng b tr m h t, không có ăn, kh l m đó.”

Gian nan l m, ông Thu m i hoàn t t đ c th t c, đ a m Ty v M . Phía chính quy n Vi t Nam làm khó khăn, ông ph i v t v ch y mua gi y khai sinh, ph i nh ng i đút lót ti n mua các lo i gi y t ch ng minh c n thi t. B ngo i giao và di trú M nghi ng ông âm m u đ a ng i nh p l u qua khe h c a pháp lu t. Ông c g ng gi i thích v s thành th t c a ông, mà không ai tin. Giá nh ông c i m t cô gái tr , đ p, thì đ c d dành thông qua. Ông k câu chuy n tình h n n a th k c a ông cho viên ch c t oà đ i s M nghe, h càng không tin h n, cho r ng ông b a chuy n. Cu i cùng, ông ph i thuê lu t s can thi p, và nh thêm dân

biểu u, nghĩ sĩ vùng ông viết th cho bợ ngoĩ giao và s dĩ trú. Thĩ gian th tĩ c giĩ y tĩ dài hĩ n gĩ p đôi bình thĩ ng.

Trên máy bay v M, ngĩ bên cĩ nh m Ty, ông Thu thĩ y tình thĩ ng dĩ t dào rĩ n lên trong tim. Nhìn m Ty ngĩ dĩ dĩ a ngĩ a đang lĩ m ngĩ, ông thĩ y m dĩ p hĩ n cĩ “con Ty” mĩ dĩ bĩ n tuĩ ngày xĩ a có cái răng khĩ nh. Ông hĩ ng khĩ i, hát nho nhĩ bĩ n nhĩ c Suĩ i Mĩ cĩ a Văn Cao: “... tĩ ng hĩ n mùa xĩ a xây nhà bên suĩ i, nghe suĩ i róc rách trôi, hoa lĩ ng hĩ ng ngát, đàn nai đùa trong khóm lá vàng tĩ i...”

M Ty, quay mĩ t lĩ i nói:

“Eng hát hay quá”

Ông Thu cĩ i:

“Không hay bợ ng Ty nói về O Nĩ ng mô.”

Ông Thu vuĩ t nhĩ bàn tay khĩ xĩ ng, sĩ n sũ cĩ a m Ty, mà lòng vui rĩ n rĩ.